

DECEMBER CIRCULAIRE

2010

Vereniging "Gouden - Kruisdragers Vierdaagse"

Opgericht 24 juli 1951 - Goedgekeurd bij Koninklijk besluit d.d. 24 juli 1952, no. 46

Bestuur

Voorzitter

Prof. Mr. H.J.B. Sackers
De Haaghe 15
6641 JA Beuningen

Secretaris

Ir. F.J.M. Leijtens
Van Karnebeekstraat 153
3317 KW Dordrecht

Penningmeester & vice-voorzitter

Mw. F.M. van den Heuvel
Derde Morgendreef 6
5233 NK 's-Hertogenbosch

Leden

Drs. Mw V.M.L. Delaney
Stieltjesstraat 105
6511 AK Nijmegen

M. Pegels
Lavadijk 261
4706 KZ Roosendaal

Mw. F.J. de Leeuw-de Bruijn
Wedesteinbroek 2007
6546 RS Nijmegen

Ing. A.C. Versteeg
Vliehors 5
2134 XM Hoofddorp

Ereleden van de vereniging

Hr. Mr. B.H.O. Hoge, Hr. L.M.G. van der Lans

Lid van verdienste van de vereniging

Mw. R.B.J. Langen – Van Kolck

Secretariaat

Van Karnebeekstraat 153
3317 KW Dordrecht
E-mail: secretaris@goudenkruisdragers.nl
Website: www.goudenkruisdragers.nl

Penningmeester

Telefoon: 073-6414627 (na 18.00 uur)
Postbanknummer: 375702 t.n.v.
Gouden-Kruisdragers Vierdaagse,
's-Hertogenbosch
BIC-code: INGNL2A
IBAN-code: NL70 INGB 0000375702
Contributie minimum: € 13,40

Redactie GKD-Circulaire

Ing. A.C. Versteeg
Vliehors 5
2134 XM Hoofddorp
E-mail: redactie@goudenkruisdragers.nl

Ledenadministratie

G.A.J. Aarts
Derde Morgendreef 6
5233 NK 's-Hertogenbosch
Telefoon: 073-6414627 (na 18.00 uur)
E-mail: ledenadministratie@goudenkruisdragers.nl

Voorwoord

Op verzoek richt ik mij in dit nummer met een woordje tot U allen,
en kom zomaar uw huis binnenvallen.

Op afstand dan natuurlijk en ik kan U vertellen dat is mooi,
want dan heb je ook niet de kans dat ik iets omvergooi.

Terugkijkend op deze mooie Vierdaagse met stralende zon,
ontbrak het zeker niet aan een waterbron.

Goed geregeld was het weer ook in onze Meetinpoints met fijne vrijwilligers,
die onze vereniging er goed neerzetten als vertegenwoordigers.

In herinnering komt dan ook weer die mooie Reünie in Middelburg opdagen,
een goede organisatie met mooie klederdracht en de mooie paardentramwagen.

Nu kijken we alweer uit naar tweeduizendelf,
ons 60 jarig bestaan, dus zeg nou zelf...

Een mooi jaar om naar uit te kijken samen met onze nieuwe leden,
die we welkom heten, we gaan er veel aandacht aan besteden.

We laten U nog even in spanning maar de raderen draaien,
voor de Reünie 2011 is er al van alles bij mij binnen komen waaien.

Die wordt vanzelf "gevierd" in de buurt van DE Vierdaagsestad,
kijkt U goed uit naar onze junicirculaire als nieuwsblad.

Voor nu wensen wij U namens het bestuur fijne feestdagen en alle goeds toe,
en gaan uit van een: **rendez-vous!**

Francie de Leeuw

Mededelingen (van het bestuur)

Contributiebetaling

Incasso

De contributie 2011 van de in Nederland wonende leden die een machtiging hebben afgegeven voor automatische incasso wordt begin januari geïncasseerd.

Acceptgiro

De in Nederland wonende leden die de contributie per acceptgirokaart betalen hebben begin oktober een uitnodiging ontvangen om de contributie 2011 te betalen. U doet ons een plezier als u hiermee op tijd betaalt. Twijfelt u, kijk het dan nog even na.

Leden die in het buitenland wonen

De leden die in het buitenland wonen hebben in oktober ook een verzoek gekregen om de contributie te betalen. Zij kunnen de contributie af € 16,10 over maken op banknummer 375702 ten name van Gouden Kruisdragers Vierdaagse te 's-Hertogenbosch. De IBAN-code is: NL70 INGB 0000375702, De BIC-code is: INGBNL2A. Eventueel kunt u het geld ook opsturen in een envelop (naar: Derde Morgendreef 6, 5233 NK 's-Hertogenbosch).

Mag ik op uw medewerking rekenen?

Francien van den Heuvel,
penningmeester

Afwezigheid secretaris

Van 3 januari tot en met 11 juli 2011 ben ik op uitzending naar Travnik in Bosnië-Herzegovina. Ik zal daar als leidinggevende van een groepje EU-waarnemers deel uitmaken van detachement EUFOR 13A. Ik ben via de e-mail (secretaris@goudenkruisdragers.nl) en Facebook gewoon bereikbaar. Op mijn Picasa-album zal ik af en toe verslag doen van enkele van mijn belevenissen in Travnik (<http://picasaweb.google.nl/centurion949>).

Indien u per post iets aan de vereniging wilt versturen dat onmiddellijke aandacht behoeft, verzoek ik u uw brief aan een ander bestuurslid te richten. Mijn brievenbus wordt tot 11 juli ongeveer eens per twee weken geleegd.

Mocht u mij een kaartje of iets anders willen sturen (post is altijd welkom en de portokosten zijn slechts tot aan Utrecht):

Kap FJM Leijtens
16279
1(NLD) EUFOR 13A
NAPO 45
3509VP UTRECHT

Ik krijg tweemaal tijdens mijn uitzendperiode een weekje verlof, dus wees niet verbaasd als u me wel plots op een wandeltocht treft. En ja, er blijft niets van waarde in mijn woning achter voor de inbrekers.

Verhuizing, nieuw e-mailadres, nieuw banknummer?

Als u gaat verhuizen, wilt u dan uw adreswijziging tijdig aan ons doorgeven zodat wij de post naar het nieuwe adres kunnen sturen? Het is handig als u hierbij ook uw lidmaatschaps-nummer vermeldt. Ook als uw e-mailadres verandert of u een ander banknummer neemt, wilt u het dan aan ons doorgeven. Zeker als u een machtiging voor automatische incasso hebt afgegeven, horen wij het graag als een ander banknummer hebt.

Grenswijziging tussen gemeenten Nijmegen en Oosterhout

Wij hebben van enkele leden uit Oosterhout (Gelderland) de post onbestelbaar retour gekregen. Wij vermoeden dat er een aantal straten is overgegaan naar de gemeente Nijmegen en daardoor een nieuwe postcode en/of straatnaam gekregen heeft. Wij weten echter niet wat er precies veranderd is. Daarom doen we een beroep op u. Kent u leden die in Oosterhout wonen en die nu geen post meer van ons ontvangen, dan is bij hen het adres waarschijnlijk veranderd. Wilt er in dat geval de desbetreffende leden waarschuwen en vragen of zij het nieuwe adres door willen geven aan de ledenadministratie? Dan kunnen wij hen weer de post op het juiste adres sturen. Alvast hartelijk dank voor uw medewerking.

Succesvolle ledenwerfactie

In samenwerking met KNBLO-NL hebben wij dit jaar weer een prachtige kleurenfolder voor de ledenwerfactie in kunnen zetten. Meteen na de vierdaagse is deze folder verstuurd naar de wandelaars die dit jaar het Gouden-Kruis behaalden. Daarnaast is de ledenwerffolder gestuurd naar de mensen die de vierdaagse dit jaar 20 tot en met 25 keer volbracht hebben en die nog geen lid zijn van onze vereniging. Deze actie

heeft tot heden 195 nieuwe leden opgeleverd. Wij verwelkomen al deze nieuwe leden van harte in onze vereniging.

Er zijn weer verenigingsvlaggetjes te koop

Omdat de nieuwe verenigingsvlaggetjes in 2009 snel uitverkocht waren, heeft uw bestuur besloten om 300 nieuwe vlaggetjes te laten maken. De vlaggetjes zijn 50 x 30 cm groot en kunnen bijvoorbeeld aan de rugzak gehangen worden. Een mooie manier om uw vereniging mee te promoten. Als u zo vlaggetje wilt, maak dan € 17,50 over op banknummer 375702 ten name van Goudenkruisdragers vierdaagse te 's-Hertogenbosch. U krijgt het vlaggetje dan thuisgestuurd.

Vierdaagsenieuws

Deze editie is er geen nieuws over de aankomende 4daagse.

Nog 100 jubileumboeken beschikbaar

In 2003 is er een jubileumboek verschenen ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van Goudenkruisdragers vierdaagse. Dit is destijds aan alle leden verstrekt. Momenteel zijn er nog 100 boeken in voorraad. Hebt u belangstelling voor zo'n boek, neem dan contact op met mevrouw Francie de Leeuw, Weedesteinbroek 2007, 6546 RS Nijmegen, telefoon 024-3788463. Zij stuurt het u dan op. Let wel, wie het eerst komt, wie het eerst maalt!

Welkom en Proficiat

Vanuit DE Vierdaagsestad wil ik U namens het bestuur hartelijk feliciteren, en bedanken dat we U hebben mogen "adopter".

Als nieuw lid bij onze vereniging Gouden Kruisdragers Vierdaagse, na 10x DE Vierdaagse en wie weet nog meer alledaagse.

Te hebben gewandeld met veel plezier,
bent U welkom bij onze vereniging hier.

Gaat U in een jaar richting lustrum, laat dat dan weten,
is er voor U een mooi herdenkingsteken.

In de vorm van een mooie speld,
zit die eenmaal op Uw revers dan voelt U zich wel een echte Vierdaagseheld.

Trots mag U dus zijn om nu als lid bij ons,
misschien bij anderen te krijgen nog meer response!

Om het lidmaatschap aan te gaan,
en ook lid te worden heel spontaan.

Veel plezier met Uw lidmaatschap,
en U krijgt van ons voor Uw prestatie, handengeklap.

Francie de Leeuw

Uitnodiging Algemene Vergadering 2 april 2011

Bij deze nodigen wij u uit tot het bijwonen van de Algemene vergadering te Nijmegen op zaterdag 2 april 2011 in het Kolpinghuis, Smetiusstraat 1, aanvang 11.30 uur.

Het bestuur stelt de volgende agenda voor:

1. Opening door de voorzitter
2. Ingekomen stukken en bestuursmededelingen
3. Notulen algemene vergadering 19 juli 2010
4. Jaarverslag van het bestuur over 2010
5. Verslag van de secretaris
6. Verslag van de penningmeester
7. Verslag van de kascommissie
8. Benoeming kascommissie 2011
9. Begroting 2012 en vaststelling contributie
10. Bestuursverkiezing
11. (Overige) voorstellen van het bestuur
12. Voorstellen van de leden
13. Rondvraag
14. Sluiting

Toelichting op de agenda

Punt 3: De conceptnotulen van de algemene vergadering van 19 juli 2010 zijn in deze circulaire afgedrukt.

Punt 4 en 7: De stukken behorende bij dit agendapunt zullen op een later tijdstip, doch ten minste drie weken voor de datum van de vergadering beschikbaar zijn (zie hieronder).

Punt 7: Het bestuur stelt voor de contributie voor 2012 vast te stellen op € 16,30 (zegge: zestien euro en dertig eurocent) en een reductie te geven van € 7,30 voor die leden waar de afdracht aan KNBLO-NL elders betaald wordt. Beide bedragen worden met € 0,20 verhoogd omdat de afdracht aan KNBLO-NL ook zo verhoogd wordt.

Punt 8: Periodiek aftredend en terstond herkiesbaar zijn de bestuursleden mw. F. van den Heuvel en de heer A. Versteeg. Eventuele andere kandidaten zullen hun kandidatuur moeten doen vergezeld gaan van een voordracht, welke blijkens handtekeningen wordt gesteund door tenminste tien stemgerechtigde leden. Zo een voordracht dient uiterlijk een half uur voor de aanvang van de algemene vergadering schriftelijk bij het bestuur te worden ingediend. Indiening in een vroeger stadium is uiteraard mogelijk en wel via het secretariaat van de vereniging.

Punt 9: Het bestuur heeft niet het voornemen voorstellen ter besluitvorming aan de leden voor te leggen. Het bestuur zal bij punt 2 melding doen van zijn voornemen om de inrichting van 'meeting points' tijdens de Vierdaagse 2011 te continueren. Vanzelfsprekend kan de vergadering daarop reageren.

Punt 10: Leden die voorstellen willen doen, worden verzocht deze zo mogelijk schriftelijk aan het bestuur te doen toekomen, op een zodanig tijdstip dat dit bij de vergaderstukken kan worden gevoegd.

“Dat zoeken we op”

Het bestuur verzoekt de leden om vragen die redelijkerwijze enig opzoekwerk vergen zo mogelijk enige tijd voor de datum van de vergadering schriftelijk of per e-mail aan het bestuur kenbaar te maken.

Beschikbaarheid vergaderstukken

Het bestuur kan zich voorstellen dat niet alle leden in de gelegenheid zijn deze algemene vergadering te bezoeken, maar wel de beschikking willen hebben over de vergaderstukken. Wilt u de vergadering bezoeken, dan zult u zeker de beschikking willen hebben over de vergaderstukken. Deze stukken zijn op twee manieren te verkrijgen. Drie weken voor de datum van de vergadering zullen de stukken worden geplaatst op de website van de vereniging. Daarnaast heeft ieder lid de mogelijkheid de stukken per post toegezonden te krijgen. In dat laatste geval vragen wij u om de stukken tevoren aan te vragen, via de post of via e-mail. Uiteraard zijn de stukken ook voorafgaande aan de vergadering in de zaal aanwezig.

Notulen ledenvergadering 19 juli 2010

Er zijn 136 stemgerechtigde leden aanwezig, waaronder het voltallige bestuur.

1. Opening

Om 14.03 uur opent de voorzitter de vergadering en belooft direct dat hij geen toestemming zal vragen (zoals hij in 2006 deed) om de vergadering in hemdsmouwen voort te zetten. Dat brengt namelijk geen geluk. Hij meldt ook dat om 13.00 uur deze middag is besloten het draaiboek weersextremen in werking te brengen, zodat de start met één uur wordt vervroegd. De start van de 30 kilometer morgenochtend is zelfs met anderhalf uur vervroegd.

De voorzitter opent de vergadering.

Dan herinnert de voorzitter de aanwezigen aan het feit dat we al sinds 1963 al 47 jaar te gast zijn in het Kolpinghuis en hij bedankt de gastheer dan ook voor de gastvrijheid al die jaren. In 1963 had onze vereniging bijna 100 leden, maar nu onze vereniging 59 jaar oud is, zijn we zeker zo springlevend en vitaal. Bovendien hebben we momenteel meer dan 2200 leden.

Ons erelid, de heer Bert van der Lans, en ons lid van verdienste, mevrouw Gien Langen-van Kolck zijn vandaag ook bij de vergadering aanwezig. We zijn erg blij hen vanmiddag in ons midden te hebben.

Maar ook de aanwezigheid van de heer Miel Termont, voorzitter van de K.N.B.L.O.-wandelsportorganisatie Nederland stellen we op prijs. Zoals ieder jaar is de heer Termont ook ditmaal bereid een woordje tot ons te richten en ongetwijfeld zal hij weer een goede typering voor onze vereniging vinden, zoals de elitetroepen van de Vierdaagse of de vaandeldragers van de wandelsport.

Toch worden wij daar altijd een beetje verlegen van. Want ook in de voorzitter van de wandelbond hebben wij een grote roerganger, die aan het hoofd stond van een groot wandellegioen in China en Israël. Het bestuur van de bond faciliteert professionele begeleiding van ieder mens met een paar flinke benen, een groot geluk op aard. Morgen zal de bond een samenwerkingsovereenkomst tekenen met de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie om nog meer te kunnen inzetten voor de bewegende mens. Maar zo heeft onze voorzitter nog wel wat suggesties. In de beginjaren van de Vierdaagse kenden we namelijk ook een Vierdaagse te paard, ter rijwiel en een Roeivierdaagse. Ongetwijfeld zijn de Koninklijke Nederlandse Wielervedereniging, de hippische bonden en de Roeibond ook voor een samenwerking te porren.

De heer Termont krijgt vervolgens het woord en bedankt onze voorzitter, omdat die inmiddels de helft van de voorgenomen speech van de bondsvoorzitter al heeft gehouden. De vergadering is gewend om hem samen met de heer Willemstein te zien verschijnen, maar die is even druk met zowat het hele Nederlandse perscorps. Hij zal dus voorlopig ons, de special forces van de wandelsport, even in zijn eentje toespreken. De breedtesport heeft momenteel binnen het NOC*NSF sterk de aandacht. De voorzitter van het NOC*NSF was zelfs te gast op de Rode Kruis Bloesemtocht en toonde zich daar verbaasd dat al die sportliefhebbers niet op de tribune zaten toe te kijken, maar zelf actief bezig waren.

De K.N.B.L.O.-wandelsportorganisatie neemt momenteel deel in de nieuwe Taskforce Breedtesport, samen met 29 kleinere bonden. Dat is een prima gelegenheid voor het behartigen van de belangen van de wandelaars en hij noemt onze vereniging daarin natuurlijk regelmatig als de die hards van het wandelen.

De bond is ook nog altijd bezig met het uitbouwen van de 8 wandelsportcentra in oprichting tot een aantal van 25 om daarmee de infrastructuur van de wandelsport te verbeteren. Ook internationaal zijn er initiatieven. Zo is er contact met Beijing: zij willen hun tweedaagse uitbreiden tot een vierdaagse. Natuurlijk is men in Israël geweest voor een wandelreis die eindigde bij de tweedaagse in Gilboa. Maar er is ook met Brazilië gesproken over een Walk Challenge in 2016 en er is contact gelegd met Peru.

In 2016 wil het NOC*NSF zeventig procent van de Nederlanders (zelfs het vergrijzende deel van de bevolking) aan het sporten krijgen. De K.N.B.L.O.-wandelsportorganisatie Nederland kan en wil substantieel aan deze Olympische gedachte bijdragen.

Onze eigen voorzitter bedankt de heer Termont voor zijn bijdrage en kondigt aan dat als de heer Willemstein nog binnen komt, hij de orde van de vergadering een moment zal onderbreken om hem het woord te geven. Ten slotte richt de voorzitter zich in een speciaal woord van welkom tot nieuwe leden die voor het eerst onze ledenvergadering bijwonen en tot onze buitenlandse leden, die hij in het Engels, Frans en Duits begroet.

De voorzitter blikt vooruit naar de komende Vierdaagse. We staan aan de vooravond van de 94ste Nijmeegse Vierdaagse, het grootste meerdaagse sportevenement in Nederland en samen met de Vierdaagsefeesten het grootste publieksevenement. De Vierdaagse is, samen met de Elfstedentocht, Sinterklaasavond en het zoeken van het eerste kievitseï, opgenomen in de lijst van de honderd typisch Nederlandse klassiekers.

In de rijke geschiedenis van de Vierdaagse zijn er natuurlijk weer bijzondere momenten aan te halen die dit jaar memorabel zijn. Zo startte tien jaar geleden de laatste Vierdaagse vanaf De Vereeniging en werd twintig jaar geleden Chris Bos marsleider en werden de dertig kilometerlopers verbannen naar het Julianaplein. Dertig jaar geleden mochten vrouwen voor het eerst de vijftig kilometer lopen en overleed ons lid Van der Maessen de Sombreff. En waarom dat zo bijzonder is? Hij nam namelijk in 1909 als enige burger aan de allereerste Vierdaagse deel. Veertig jaar geleden begonnen de Zomerfeesten, die dit jaar dus voor de 41ste keer worden georganiseerd. En vijftig jaar geleden werd de aanmoedigingsmedaille voor jeugdigen afgeschaft. In datzelfde jaar (1960) zijn er voor het eerst geen Belgische paratroepen in de Vierdaagse: zij werden vanwege de crisis in de Kongo in de kazernes gehouden. Natuurlijk kunnen we zo nog een tijdje doorgaan, maar het is ook belangrijk vooruit te kijken naar komende Vierdaagse.

Want we zijn als altijd in spannende verwachting wat de komende vier dagen ons gaan brengen. Is er voldoende getraind en blijft iedereen blessurevrij? Hoe zal het onze wandelvrienden en –vriendinnen vergaan? En hoe ziet het weer er uit? Het zijn vragen die zich nog niet laten beantwoorden en het is dus niet te voorspellen hoe deze Vierdaagse de geschiedenis in zal gaan. Wellicht als de Vierdaagse van de polsband, maar hopelijk als een ontspannen, feestelijke en sportieve Vierdaagse.

Ook is dit weer een Vierdaagse waarbij indrukwekkende lustra worden gelopen. Ons lid, de heer Van Breukelen uit Delft gaat hopelijk zijn vijftigste Vierdaagse vol maken en de heer Luijten loopt zelfs zijn 55ste. En we hopen dat de heer Bert van der Lans vrijdag het nummer 63 op zijn lint zal spelden. We wensen in ieder geval iedereen veel plezier.

Dan is het de droeve plicht van de voorzitter vanmiddag te moeten vaststellen dat een aantal van onze leden, onze wandelvrienden, er dit jaar niet meer bij zijn. Hun namen zijn in de jaarvergadering in april reeds genoemd en daar zijn zij in respect herdacht. Toch is het een goed gebruik om ook op de vooravond van de Vierdaagse nog even bij alle overleden Gouden-Kruisdragers stil te staan. Hierop neemt de vergadering een moment stilte in acht.

De voorzitter sluit de opening van de vergadering af met het voorstellen van de bestuursleden aan de vergadering en wijst éénieder op de presentielijst. Vervolgens krijgt de secretaris het woord.

2. Ingekomen en uitgegane stukken

De heer Breed uit Bussum heeft zich bij de secretaris afgemeld voor deze vergadering.

De heer Peters uit Arnhem heeft ons gevraagd te bemiddelen in het geval van de heer Winkler, in de media bekend als de 'zielige Zwitser'. De secretaris heeft hem geantwoord dat we niets voor de heer Winkler kunnen betekenen en dat Stichting DE 4DAAGSE zich wel, in tegenstelling tot de berichtgeving, de nodige moeite heeft getroost om de inschrijving van de heer Winkler in orde te krijgen.

De heer Van Ameron uit Rijnsburg heeft een drietal vragen schriftelijk verzonden voorafgaand aan deze vergadering: de voorzitter zal deze vragen als eerste behandelen tijdens de rondvraag. Verder hebben we van de familie De Kruif vernomen dat de heer De Kruif, die voor de tiende keer zou gaan lopen, door diverse misverstanden in de communicatie met Stichting DE 4DAAGSE niet ingeschreven bleek te zijn. De secretaris heeft de familie helaas moeten laten weten dat wij in dit geval geen kans zien om de heer De Kruif alsnog te laten deelnemen.

Ten slotte heeft de heer Van der Velden uit Utrecht ons op de hoogte gesteld van zijn communicatie met Shipmate, de producent van onze miniatuur verenigingsvlaggen. De producent kan ons waarschijnlijk voorzien van nog een forse hoeveelheid verenigingsvlaggen tegen een zeer goede prijs. De secretaris meldt hem dan ook dat

de penningmeester inmiddels contact heeft gelegd met de producent van de vlaggen en dat het bestuur deze actie verder op zal pakken. Misschien hebben we dus over enige tijd weer miniatuur vlaggetjes te koop.

3. Bestuursmededelingen

De voorzitter heeft namens het bestuur slechts één mededeling. Zoals ieder jaar richten wij ook ditmaal meeting points in op de eerste drie wandeldagen. De locaties staan vermeld in de junicirculaire en zijn: de linkerkant van de Dorpsstraat in Oosterhout op de eerste dag, de linkerkant (huisnummer 16) van de Hogewaldstraat in Beuningen op de woensdag en op de derde wandeldag op het pleintje voor de kerk rechts van de Oude Kleefsebaan in Berg en Dal.

Natuurlijk is deze service alleen mogelijk door de medewerking van onze vrijwilligers die de meeting points zullen bemensen. We zijn hen dan ook zeer dankbaar voor hun inzet.

Inmiddels is algemeen manager en marsleider van Stichting DE 4DAAGSE en lid van onze vereniging, Johan Willemstein de vergadering binnen gelopen. De voorzitter herinnert zich nog dat hij vanaf zijn plaats eerder de vorige marsleiders Chris Bos en Wim Janssen toe mocht spreken en het is dan ook een voorrecht om ook de huidige marsleider te midden van zijn mede Gouden-Kruisdragers te mogen begroeten. Morgenochtend zal de heer Willemstein het startschot geven om ruim 40.000 mensen een onvergetelijke week te bezorgen: debutanten, militaire en civiele deelnemers en natuurlijk Gouden-Kruisdragers.

Onze voorzitter heeft vernomen dat het startschot niet langer met een klappertjespistool wordt gelost, maar met een heus startpistool. Daarmee gaat in ieder geval één wens van onze vereniging in vervulling. Of de marsleider een andere lang gekoesterde wens kan vervullen, weten we natuurlijk niet, maar we zouden toch eens een droge intocht willen lopen na drie jaar van regen.

De voorzitter heeft daartoe de afgelopen jaren al diverse suggesties gedaan aan de marsleider, zoals een Chinese uitvinding om regenwolken uit de lucht te schieten of het opnemen van een theoloog in het weeradviesteam. Misschien moet de marsleider dit jaar eens aan die Duitse inktvis denken.

Natuurlijk heeft onze vereniging ook vernomen dat de heer Willemstein na de Vierdaagse een deel van de Camino, de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella, zal gaan lopen. Nogal wat Gouden-Kruisdragers gingen hem daarin voor, zoals ons lid Chris Janssen. Aan hem ontleent de voorzitter dan ook het motto: 'de tocht naar

Santiago is lopend stilstaan en ontmoeten met je voeten'. Dat wensen we onze marsleider dan ook toe: figuurlijk stilstaan en letterlijk ontmoeten. Zolang de marsleider maar op tijd terug is voor de 95ste Vierdaagse: hoewel de belangrijkste functies binnen de Vierdaagse ongetwijfeld, net als het Nederlands elftal van Bert van Marwijk, dubbel bezet zijn, geven we er toch de voorkeur aan dat de marsleider op tijd de pelgrimsstaf verruilt voor dat startpistool. En die pelgrimsstaf, een noodzakelijk attribuut, hebben wij alvast voor de heer Willemstein gekocht. De voorzitter overhandigt daarop een wandelstok samen met de beste wensen aan de heer Willemstein.

De heer Willemstein neemt de wandelstok in ontvangst.

De heer Willemstein richt zich vervolgens tot de aanwezigen en dankt de voorzitter voor het cadeau. Hij verontschuldigt zich voor zijn late arriveren, maar er waren erg veel camerateams die wat van hem wilden weten. Over het startpistool wil hij alleen mededelen dat hij vorig jaar tweemaal mis heeft geschoten. Hij wil niet vertellen waaraan dat lag, maar sluit blindgangers niet uit.

Dan gaat hij in op het verzoek rond de regenvrije intocht: hij claimt dat hij er bijna in geslaagd was om Octopus Paul te kopen, maar dat het dier al op de barbecue was geëindigd. Verder wordt in alle brochures aangeraden om in alle mogelijke weersomstandigheden te trainen en zou hij het dus schamel vinden van Stichting DE 4DAAGSE als zij niet alle weersomstandigheden tijdens het evenement zouden aanbieden. De heer Willemstein staat vrijdag in ieder geval weer aan de finish, dus als de deelnemers nat worden, wordt hij ook nat.

Hij zal in ieder geval over twee weken vertrekken om de laatste 1600 kilometer tot aan Santiago te gaan lopen. En hij zocht inderdaad nog een kleine pelgrimsstaf en dus wordt ons exemplaar zeker 1600 kilometer meegenomen. Ook wil hij nog even toevoegen dat de voorzitter van de K.N.B.L.O.-wandelsportorganisatie net als hijzelf van onze voorzitter eerder de vergadering mag verlaten. Dit was echter in het geval van de voorzitter van de bond niet nodig geweest.

Gisteren heeft ieder nog een bijzonder moment van traditie en bezinning mee mogen maken (de marsleider wijst hiermee op de Vierdaagsekerkdienst) en gisteren en vandaag ontmoeten dik 40.000 mensen elkaar weer op de Wedren en op Heumensoord, waar zij hun polsbandje om zullen doen.

Gisteravond opende hij nog de Vierdaagse met een defilé en een mooie show tijdens de Vlaggenparade en, na uitvoerig overleg met artsen en de weerman, zal hij morgenochtend om 3.00 uur het startschot lossen.

De weerman voorspelde gisteren nog 32 graden voor dinsdag, maar dit is vanochtend naar boven bijgesteld tot 33. Het Stichtingsbestuur was al van plan de start met een half uur te vervroegen, maar sinds 13.10 uur is dat dus een vol uur. En omdat de ouderen en kinderen op de dertig kilometer wandelen starten zij zelfs anderhalf uur eerder. Iedereen wordt aangeraden voldoende te drinken en nooit met een lege bidon rond te lopen. Op de laatste twaalf kilometer vanaf Slijk-Ewijk worden vier grote watervoorzieningspunten ingericht, dus er is voldoende te drinken.

Wandelaars wordt aangeraden hoofd en nek bedekt te houden en om iedereen te stimuleren gebruik te maken van de vroege start, zal ook de uiterste finishtijd dinsdag met een uur vervroegd zijn. De Vierdaagse is voorbij voor men er erg in heeft en dus raadt de heer Willemstein iedereen aan er van te genieten en de tijd die je krijgt ook te gebruiken.

Genieten is volgens de marsleider het belangrijkste: samen genieten van het wandelen en van het uitgaansleven en de Vierdaagsefeesten. Samen wandelen brengt het beste in mensen naar boven en dat kan de wereld best wel gebruiken. Dus, Nijmegen is er klaar voor, de Vierdaagsefeesten zijn er klaar voor en de Stichting DE 4DAAGSE is er klaar voor: hopelijk alle aanwezigen hier ook. Daarop wenst de marsleider iedereen succes en hij hoopt vrijdag iedereen weer op de Via Gladiola te zien.

De voorzitter bedankt de heer Willemstein voor zijn aanwezigheid en verzoekt de leden om eventuele vragen later, tijdens de rondvraag, aan het bestuur te richten.

4. Notulen algemene vergadering van 10 april 2010

Voordat de voorzitter de leden de gelegenheid geeft tot reacties op de notulen, meldt hij zelf al dat in de voorlaatste zin van agendapunt 7 het jaartal verkeerd staat weergegeven. De heer Peeters geeft vervolgens aan dat zijn naam drie e's bevat in plaats van twee. De heer Van der Velden uit Utrecht vraagt of de verenigingsvlaggen op een beter zichtbare locatie rond de meeting points gehangen kunnen worden.

5. De 94ste Vierdaagse en andere Vierdaagsezaken

De heer Nefkens zou graag van alle dagen de starttijd reeds vernemen en geeft aan de temperatuur door het NOS-journaal voor dinsdag zelfs op 34 graden wordt geschat. De heer Peeters kan niet vroeger starten in verband met zijn treinverbinding en hij heeft dus blijkbaar een uurtje korter om de eerste dag te lopen.

De heer Scharp antwoordt de heer Nefkens dat zoals hij het begrepen heeft, alleen dinsdag de starttijd vervroegd zal worden. Mevrouw Borst-Brunsmann raadt mensen aan eerst wat te gaan drinken bij aankomst op de Wedren om te voorkomen dat mensen helemaal bezweet en totaal ontredderd zich komen afmelden. De heer Sprakel vraagt of de vertrektijden van de veertig kilometer nog altijd gesplitst zijn. De heer Breukelaar verstuurt altijd veel kaarten rond de Vierdaagse en vindt het bijzonder jammer dat er geen Vierdaagsepostzegels meer zijn. Eén van de leden meent dat er bij de winkel van T.N.T. nog Vierdaagsezegels te koop zijn, maar de heer Van Breukelen is bang dat het hier oude voorraden betreft. Mevrouw Velthuyse-Hermes heeft zich dit jaar correct ingeschreven en omdat ze inmiddels dit jaar niet deel kan nemen, heeft ze zich ook correct afgemeld. Ze maakt zich zorgen over haar deelname volgend jaar: is ze wel verzekerd van een startbewijs.

De heer Van der Meer uit Maasland is van mening dat het project Via Vierdaagse een voordringcircuit is geworden en zou ook graag voorstellen de afmeldtijd op 15.00 uur te stellen: de Vierdaagse is immers een prestatietocht.

De voorzitter beantwoordt diverse vragen. Zo wordt de starttijd inderdaad per dag afzonderlijk vastgesteld en is voorlopig alleen op dinsdag de starttijd gewijzigd. Ook start de veertig kilometer nog altijd in twee groepen om 4.15 en 5.15 uur. De weerman van DE 4DAAGSE, Jules Geirnardt, heeft op vier locaties een weerstation en maakt de prognose voor de eerste dag in samenwerking met het K.N.M.I. Samen komen zij op 33 graden. En mevrouw Velthuyse-Hermes is als Gouden Kruisdrager volgend jaar weer verzekerd van deelname.

Bovendien, zo meldt de voorzitter, wordt momenteel overleg gevoerd met de diverse vervoersmaatschappijen: de N.S. en busdiensten worden verzocht om ook de bus- en treintijden met een uur te vervroegen. Dus er wordt alles aan gedaan om ook dit aan

te passen. De heer Peeters maakt zich zorgen: hij wordt gedwongen sneller te lopen. Ook de heren Van der Velden uit Utrecht en Bouwers uit Aalten hebben diverse bezwaren tegen deze vervroegde finishtijd. Lopers horen wellicht niet tijdig van deze maatregel en zouden daardoor uitgesloten kunnen worden. Ze dringen er op aan dat de voorzitter dit onderwerp later deze dag nogmaals met de marsleider probeert te bespreken. Dit verzoek wordt door de leden met applaus begroet.

6. Reünie 2010 in Middelburg op 11 september 2010

Mevrouw Poppe doet namens de reüniecommissie 2010 het woord en kondigt een traditionele reünie in Middelburg aan. Vorig jaar was zijzelf voor het eerst op deze vergadering en aangezien niemand zich aanmeldde, is zij aan de slag gegaan met het bestuur en hebben ze nog meer vrijwilligers gevonden in Zeeland. Die stelt ze dan ook even voor aan de leden.

Mevrouw Poppe.

De dag in Middelburg wordt een dag vol monumenten. Vanaf 10.00 uur zijn deelnemers welkom in de schouwburg, waarna de burgemeester van Middelburg ons welkom zal heten. Er komt vervolgens een show van klederdrachten en muziek, gevolgd door een lunch. Daarna kan iedereen kiezen of men een stadswandeling, een rit met de paardentram of een tochtje met de rondvaartboot wil maken. Die uitjes zijn te combineren met een bezoek aan een museum of het stadhuis. Mensen die zich inschrijven voor de reünie kunnen zelf een keuze maken via het

aanmeldformulier. De reüniecommissie hoopt een groot aantal mensen in Middelburg te ontvangen.

7. Reünie 2011 vaststellen van de plaats en streefdatum

De voorzitter stelt voor de reünie 2011 op 10 september van dat jaar te organiseren. Aangezien het hier een lustrumreünie betreft, zal het bestuur waarschijnlijk zelf een goede locatie rond Nijmegen proberen te vinden, al komt vanuit de zaal ook een suggestie om de bijeenkomst in Zaltbommel te houden. Zodra het bestuur meer weet, wordt dit naar de leden gecommuniceerd.

8. Eventuele voorstellen van het bestuur en/of de leden

Er zijn dit jaar noch door de leden, noch door het bestuur voorstellen ingediend, waarmee dit agendapunt afgedaan kan worden.

9. Rondvraag

De heer Scharp wenst iedereen veel succes namens de heer Theo Goossen, lid van onze vereniging met wie hij gisteren telefonisch contact heeft gehad. Verder wijst hij op de lijst met Vierdaagsetoppers die hij bij houdt. De lijst is aan de zijkant van de zaal opgehangen en hij houdt zich aanbevolen voor aanvullingen of wijzigingen. Hij zoekt met name contact met ene meneer Zandstra, maar deze blijkt vandaag niet in de vergadering aanwezig.

De heer De Koning verbaast zich over het contact tussen de K.N.B.L.O.-wandelsportorganisatie Nederland en de K.N.A.U. De K.N.A.U. streefde vroeger altijd naar snellere tijden, waardoor wandelaars juist weg gingen bij de atletiekunie. Ook heeft hij nog een tip: in Eindhoven wordt voorafgaand aan carnaval altijd leverworst aangeboden door de Zusters Clarissen opdat het tijdens het feest mooi weer blijft.

Mevrouw Borst-Brunsmann uit Drunen wijst de aanwezigen nogmaals op haar tip om morgen direct na binnenkomst een bekertje te drinken, bijvoorbeeld bouillon. De heer Van Balen uit Westervoort heeft 25 keer gelopen en kan nu niet meer deelnemen. Hij wil geen Wandelsportmagazine van de bond meer ontvangen.

De heer Peeters uit Almere biedt aan om de mogelijkheden voor een reünie in 2012 te onderzoeken en zal hierover verder berichten in deze vergadering in 2011. De heer Bloem pleit voor het dragen van een button van onze vereniging ter vergroting van de herkenbaarheid van onze leden. Ook raadt hij aan om nieuwe leden een warme welkomstbrief te sturen en een button, met het verzoek die laatste te dragen tijdens de Vierdaagse.

Dan begint de voorzitter met de beantwoording van de vragen en begint zoals beloofd met de ingezonden vragen van de heer Van Amerom. De heer Van Amerom vroeg hoe het zit met de juridische gebondenheid van stemmingen in een algemene vergadering. Op de vergadering in april kunnen de ongeveer dertig aanwezige leden besluiten nemen die alle 2200 leden binden. De voorzitter beaamt dit. Volgens onze statuten is dit mogelijk en juridisch in orde, behalve voor enkele specifieke besluiten die volgens de statuten een bepaald quorum eisen.

Verder stelde de heer Van Amerom de vraag of het samenvallen van de reünie en Open Monumentendag bewust is gekozen. De voorzitter vertelt dat dit inderdaad het geval is. Sinds 1992 bij de reünie in Emmen proberen we onze bijeenkomst te organiseren op Open Monumentendag.

Ten slotte stelde hij de vraag waarom de voorzitter in april beweerde dat hij het welkomstwoord in negentien talen had voorbereid, terwijl onze vereniging slechts leden van veertien verschillende nationaliteiten bevat. De voorzitter wijst daarbij op het openingswoord van de reünie in 1998 in Parrega, toen hij de leden in het Fries heeft toegesproken. Verder kent Zwitserland drie taalgebieden en kan hij eventueel Vlaamse leden in het Vlaams welkom heten.

De voorzitter voegt daar nog wat aan toe: hij vermoedt dat de heer Van Amerom denkt dat de voorzitter met zijn negentien talen een beetje heeft gebluft. En daarin heeft de heer Van Amerom natuurlijk gelijk.

De voorzitter zegt de heer Van Balen toe dat het bestuur gaat proberen zijn verzoek in te willigen en hij zal het idee van de heer De Koning volgend jaar aan de marsleider voorleggen. De overige voorstellen zal het bestuur op een later tijdstip in overweging nemen: beantwoording in deze vergadering is niet direct noodzakelijk.

10. Sluiting en Vierdaagslied

De voorzitter dankt de aanwezigen voor de ordelijke wijze waarop de vergadering is verlopen en wenst iedereen veel plezier toe tijdens de 94ste Vierdaagse. De vergadering wordt afgesloten met het zingen van het Vierdaagslied.

In memoriam

Na het verschijnen van de juni circulaire ontvingen wij bericht van het overlijden van de volgende leden:

Dhr.	C. Koopman	1927	Heiloo
Dhr.	G.F. Lafeber	1920	Soesterberg
Dhr.	K.H. Ott	1941	Matten bei Interlaken
Dhr.	C.J.A. Smits	1933	Kaatsheuvel
Dhr.	J.G. Steunenberg	1926	Apeldoorn
Dhr.	W.H.D. van der Vegt	1935	Groesbeek
Dhr.	J.A.H. van der Westen	1930	Breda
Dhr.	H.J. Wijts	1949	Beverwijk

Wij wensen de nabestaanden veel sterkte toe.

In memoriam: Chris Bos

Op 4 november 2010 overleed Chris Bos, onze oud-marsleider. De Vierdaagse heeft in Chris een aimabel en betrokken mens verloren, een groot en energiek organisatietalent, maar bovenal een goede vriend met een hartverwarmende persoonlijkheid. Met vele, lange jaren onverzettelijke inzet voor de Vierdaagse. Met een niet aflatende belangstelling voor de Vierdaagse, en zeker ook voor het wel en wee van de wandelaar.

Zelfs lang nadat hij in 1998 groots afscheid had genomen, bleven Vierdaagsezaken hem onverminderd boeien. Steeds waren Chris en zijn echtgenote Roos graag geziene gasten bij de diverse gelegenheden. Nooit werd tevergeefs een beroep gedaan op zijn ervaring en kennis. En die had hij, of die was anderszins wel voorradig in archieven in zijn woning in Wychen.

In 1988 trad Chris toe tot de marsleiding. Na het vertrek van Tonnie van Dongen was ervoor gekozen de Vierdaagseleiding op te dragen aan een driemanschap, dat echter in 1989 al was gereduceerd tot een tweemanschap, om in 1990 plaats te maken voor het eenhoofdige marsleiderschap van Chris. Zijn naam was al veel langer aan de Vierdaagse verbonden. Hij maakte deel uit van de (toenmalige) Commissie Buitenland, had leiding gegeven aan het team dat onder meer verantwoordelijk was voor de Vlaggenparade, en verzorgde jarenlang het commentaar bij de intocht.

Tot 1999 bleef Chris als marsleider het gezicht van de Vierdaagse. Veel Gouden-Kruisdragers zullen zich Chris herinneren als de marsleider die de Vierdaagse maakte

tot het evenement dat het nu is. Groot, internationaal en met gezonde financiën. Maar, Chris is vooral de marsleider die in 1989, nog voor de val van de muur, Russische militairen naar de Vierdaagse haalde. De Sovjet deelname aan de Vierdaagse was in binnen- en buitenland voorpaginanieuws. Iedereen vond het geweldig. Ook voor hemzelf moet het een droom zijn geweest die uitkwam. Als oud-luchtmachtofficier, die gedurende zijn militaire loopbaan met het 'gevaar' uit het oosten vertrouwd was gemaakt, wist hij de wandelsport als ultieme verbroedering aan te wenden. Zeker toen bleek dat het Russische detachement vier dagen lang ovationeel was toegejuicht. Het inspireert Chris tot meer. Het jaar daarop zijn er Poolse militairen, en komen steeds meer nationaliteiten naar de Vierdaagse. Ieder jaar wapperen weer meer vlaggen in het stadion. Ook die van Zuid-Korea. Alleen daarbij hoort een verhaal dat Chris nadien vele keren heeft verteld. Die Koreanen hadden het niet begrepen en dachten hier aan een hardloopwedstrijd mee te doen. Zij werden prompt gediskwalificeerd. Maar het mooie was dat bij hun thuiskomst, Koreaanse media melding maakten van het feit dat Zuid-Korea de Vierdaagse in Nijmegen had gewonnen. In een opzicht zette Chris de traditie van zijn voorganger Tonnie van Dongen voort.

De Gouden-Kruisdragers werden nauw betrokken bij Vierdaagse-aangelegenheden. Zo werd ons bestuur regelmatig om advies gevraagd. Ook in moeilijke kwesties, zoals de deelname van rolstoelers. Pas in 2008 was de wetenschap voldoende gevorderd om zinnige vergelijkingen te maken tussen de prestaties van valide en rolstoelende deelnemers. Toen bleek dat die prestatie onder bepaalde voorwaarden gelijkwaardig te noemen viel, was Chris een van de eersten om de toelating toe te juichen. "Jammer", zo verzuchtte hij, "dat de wetenschappers niet wat eerder tot die conclusie zijn gekomen. Het had mij een tamelijk onaangename confrontatie met de toenmalige staatssecretaris bespaart". Want ook 'moeilijke dossiers' ging hij niet uit de weg. Altijd met rechte rug, luisterend naar argumenten, afwegend en fier beslissingen nemen als dat moet. Zo zal ik me Chris herinneren. Maar bovenal als de marsleider die mij in 1997 na de Vierdaagse mis aansprak, en vroeg of het klopte dat ik door een blessure dat jaar de Vierdaagse noodgedwongen moest missen. Ik herinner me niet alleen mijn bevestigende antwoord, maar bovenal zijn vraag of ik dan misschien zin had hem die week mee te helpen in de organisatie.

Toen ik, in het laatste gesprek dat ik eerder dit jaar met Chris had, met het oog op een komende periode waarin ik als waarnemend marsleider zou gaan fungeren en aan zijn vraag uit 1997 refereerde, glimlachte hij. "Dat heeft zo moeten zijn", was zijn even korte als veelzeggende antwoord.

“Chrisje bedankt”, zo citeerde het dagblad De Gelderlander de duizenden wandelaars die tijdens de intocht van 1998 langs de eretribune hun scheidend marsleider als een zich steeds repeterend canon toezongen.

Goede Chris, namens alle Gouden-Kruisdragers herhaal ik in diep respect en innig dankbaar voor alles wat je voor de Vierdaagse, voor onze vereniging en alle wandelaars hebt gedaan, die woorden uit 1998. Chris bedankt. Moge je rusten in vrede. Je bent binnen, de mars is volbracht.

Henny Sackers
Voorzitter

Lustrumbeloningen

Wij feliciteren de volgende leden met het behalen van een lustrum tijdens de Vierdaagse van 2010.

Heeft u wel een lustrum gelopen, maar komt uw naam niet in de lijst voor? Dan is uw antwoordstrook niet – tijdig – ontvangen of hebt u aangegeven dat u uw vermelding op de lustrumlijst niet op prijs stelt. Het is niet nodig dat u dit nog aan ons meldt.

15X

Hr. J. Aland	Almere-Stad	Hr. J.S. Klaver	Anna Paulowna
Hr. J.W. Albrecht	Zeist	Mevr.E.M.M. Koopman-Ursem	Alkmaar
Hr. J.G. Bach	Millingen a/d Rijn	Hr.R.Miechels	Arnhem
Mw. S.L.M.M. Blom-Kint	Oss	Hr.R.F.A. Mugie	Velp
Hr. J.H. Boersbroek	Nijmegen	Hr J.G.J.Peters	Nijmegen
Hr. F.B. Dede	Den Haag	Hr.M.Pegels	Roosendaal
Hr. H. Dikken	Hilversum	Mevr.M.I.S.Ragetlie-Vosch	Deurne
Hr. C.W. Th. Ederveen	Nijmegen	Hr.P.J.G.M.Van der Sloot	Vught
Hr. H.W. Eekhoudt	Berkel-Rodenrijs	Hr.B.A.A. Vermeulen	Wijchen
Hr. J.H. Jansen	Oude Pekela	Hr.H.Verheijen	Alverna
Hr. R.P.M. Joosen	Oosterhout	Hr.A.Th van der Voort	Dinteloord

20X

Mevr.J.M.G.Beekmans	Beek en Donk	Mevr.K. Roessler	Duitsland
Hr.L.J.Bloem	Waddinxveen	Hr.R.M. van der Schot	Huibergen
Hr.E.Dikken	Nijmegen	Hr.B.E.J.M. Sluijters	Rheden
Hr.Th.M.Distler	Duitsland	Hr.M.A.M. Steenbakkers	Best
Mevr.W.A.M.de Groot	Wijchen	Hr.A.M. Stroebel	Driebergen
Hr.Chr.Janssen	Milsbeek	Hr.T.Swart	Beverwijk
Hr.R.A.Klein Bennink	Zutphen	Hr.R.S.Verboekend	Zeist
Hr.M.Kuperus	Houten	Hr.A.H.Vereijken	Beek en Donk
Hr.Kijk in de Vegte	Alphen a/d Rijn	Hr.J.R.E.M.Voss	Koog a/d Zaan
Mevr.H.M.W.Oosschot	Amsterdam	Mevr.J.Wemmenhove	Spijkenisse
Hr.C.J.v.Poorten	Delft		

25X

Hr.N.R.Boerman	Lelystad	Hr.G.Ostergard	Denemarken
Hr.W.Borghans	Landgraaf	Hr.J.A.W.Peters	Beek
Hr.H.Damen	Huissen	Mevr.Schoenmakers- Leenders	Nijmegen
Hr.J.J.E. van Geest	Gassel	Hr.W.A.J.Timmermans	Veghel
Hr.K.op de Hipt	Duitsland	Mevr.F.van de Vegte-van Raaij	Nijmegen
Hr.J.H.Jacobs	Schoondijke	Hr.M.A.Versteeg	Papendrecht
Mevr.B.Larsen	Den Haag	Mevr.A Vink-den Hartog	Vlaardingen
Hr.H.van Oirschot	Bergen	Hr.J.Wilhelm	Ermelo

30X

Mevr.A.W.M. Anemaat	Vught	Hr.B.Mann	Duitsland
Hr.J.A.A.van den Berg	Zaltbommel	Mevr.M.W.Pelser van de Ven	Bemmel
Mevr.J.C.van Driel	Bleiswijk	Mevr.G.M.C.van Wijnen	Hoogvliet
Hr.J.Keetman	Zaandam		

35X

Hr.F.van Dam	Huissen	Hr.P.Mittermeier	Duitsland
Mevr.G.P.L.van Eldonk	Lent	Hr.J.N.Nahon	Voorburg
Hr.J.M.Hopman	Ede	Hr,W.H.Stevens	Zevenaar

40X

Mevr.Velders-de Ruyter	Schoonoord	Hr.C.van Wijnen	Hoogvliet
------------------------	------------	-----------------	-----------

45X

Hr.J.A.M.Maassen	Lent	Hr.W.Modderkolk	Zoetermeer
------------------	------	-----------------	------------

50X

Hr.R.J.van Breukelen	Delft
----------------------	-------

55X

Hr.J.F.Luijten	Hellevoetsluis
----------------	----------------

Reunie 11 september 2010 in Middelburg

Dit jaar waren we met onze Reünie in Middelburg te gast, en heeft deze mooie stad mij helemaal verrast.

Mooie oude gebouwen kwamen we tegen, tijdens onze paardentramrit die we aangeboden kregen.

Dat was onze keus maar men ook kiezen tussen een reisje met de boot, of een museumbezoek en rondleiding door de stad over stoep en goot.

Dit alles georganiseerd door de dames Joke Poppe en Fini Groenewoud, in samenwerking met het echtpaar Bas Vooijs- Ellen Harmsen, koppels van goud.

Zij hadden ook gezorgd voor een gezellig muziekgezelschap, en presentatie van een klederdrachtgroep getooid met mooie sieraden, hoed of kap.

De lunch in de schouwburg waar we verbleven, verdient een tien, dat cijfer wil ik ze geven.

Een mooie gelegenheid om te zijn,
het was er gezellig en fijn.

In de schouwburg zijn 18 lustrumbeloningen uitgereikt,
een onderwerp waar een ieder naar uitkijkt.

Heeft U volgend jaar een lustrum te vieren?
laat het ons weten en hij zal Uw jas of vest sieren!

Kijk in de junicirculaire en stuur de aanvraag naar mij op,
U kunt er dan mee pronken en dat is TOP!

Francie de Leeuw

Reunie 2011

Graag wil het bestuur U alvast warm maken voor deze Reünie,
waarvan U alles kunt lezen in de circulaire van juni.

Deze Reünie staat in het teken van ons 60 jarig bestaan,
voorwaar wij bieden U iets moois aan.

Een tipje van de sluier licht ik hier op ja heus,
ik heb nu geen andere keus.

In de haven van Cuijk, vlak bij "onze" pontonbrug van de Vierdaagse,
ligt de "Jan van Cuijk" beslist geen alledaagse.

Daar wordt U ontvangen voor een mooie dag op het water,
aangekleed is de dag en ik voorzie dit wordt geen kater.

Varen is fijner dan je denkt, kent U dat programma nog?
ik denk het wel, al was U toen nog misschien een klein meisje of joch.

Inschrijven voor deze naar mijn mening mooie dag,
kan in juni.....dus sla Uw slag!!

Francie de Leeuw

Van de leden

Onderweg

De rust was in een tenniscomplex, prachtig aangelegde tennisbanen en een clubhuis met kantine. Ik was al enkele uren onderweg en zat zo'n beetje op de helft van de tocht. Meestal ben ik dan wel aan een bakje koffie en een broodje toe.

Nadat ik aan de bar de versterkende middelen gekocht had was het even zoeken naar een stoel. Binnen zitten wilde ik niet, want het zonnetje scheen aangenaam bij een prima temperatuur. Het terras was goed bezet met wandelaars die er blijkbaar net zo overdachten als ik. Toch vond ik een tafel met twee stoelen, waarvan er een bezet was. Een man van middelbare leeftijd zei me vriendelijk dat de andere stoel nog vrij was.

Ik had de koffie en het broodje nog niet op tafel gezet of hij begon al te praten. En dan begint zo'n gesprek meestal over de wandeltocht of het weer. We wisselden kort wat ervaringen over de tocht uit, waarbij ik merkte dat zijn aandacht ook uitging naar de andere tafels, want hij keek steeds langs me heen en zijn ogen gingen van links naar rechts.

Na een slok koffie vroeg ik hem of hij al lang wandelde om het gesprek een iets andere wending te geven. Dat hielp, want ik kreeg een lang verhaal te horen. Hij was sinds een half jaar gescheiden, want het ging niet meer met zijn vrouw. “Het kaarsje was opgebrand”, zo vertelde hij. Terwijl hij dit zei dwaalden zijn ogen steeds over het terras en het viel me op dat deze steeds even bleven rusten op het vrouwelijk schoon onder de wandelaarsters.

Ik vroeg hem of het dan zo moeilijk was. Hij antwoorde bevestigend en zei dat ze niet efficiënt was. Als voorbeeld noemde hij het koffie zetten. Als er koffie gezet moest worden, zo ging hij voort, stond de koffie in een kastje, de suiker in een ander kastje en de creamer nog weer in een ander kastje. En het filterzakje moest hij dan uit een keukenlaasje halen. “Maar”, zei hij grijnzend, “dat is nu afgelopen”. En weer ging zijn blik over het terras.

Ik was even stil, zoiets moet je even verwerken, mijn koffie was koud geworden en het broodje nog onaangeroerd. “En, bevalt het alleen zijn?” vroeg ik hem. “Nou, eigenlijk niet”, was het antwoord. “En dat is ook de reden dat ik ben gaan wandelen”. Hij zagblijkbaar aan mijn gezicht dat ik hem goed begrep, want hij vervolgde met te zeggen dat hij wel weer een maatje wilde en die via het wandelen wilde zoeken. En weer gleed zijn blik over het terras.

“Ik probeer nu een wandelaarster te vinden”, zei hij. “Als ik een leuke wandeldame zie, dan vraag ik of ik een stukje met haar samen mag lopen en knoop dan een gesprek aan. En wie weet wat er dan verder van komt.” “En”, zo zei ik, “heeft het tot nu toe nog geen succes gehad?”. “Nee, dat niet, maar wat niet is kan komen”, antwoordde hij.

Tien meter verder stond een wandelaarster op om haar tocht te vervolgen. Meteen sprong mijn tafelenoot overeind en pakte zijn rugzak. “Ik ga het maar weer eens proberen”, zei hij met een glimlach, en spoedde de dame achterna. “Veel succes”, riep ik hem na. Maar hij hoorde het al niet meer.

Roel van Elsloo

Vrouwen die voor de Tweede Wereldoorlog de Vierdaagse liepen (deel 11)

“Lena Wassenaar en Wies Kroonder”

Inleiding

Via een krantenartikel van woensdag 4 juni 2008 op de pagina: Ede stad, algemeen, werden wij geïnformeerd over mevrouw Lena Schmidt, te Ede. Daarin werd vermeld dat zij een echte sportliefhebster is en voor de oorlog 5 maal de Nijmeegse Vierdaagse had gelopen. Gelet op dit gegeven werd een afspraak met mevrouw Schmidt gemaakt voor zaterdag 19 juli, de dag na de Nijmeegse Vierdaagse. Op vrijdagmiddag 18 juli om 17.00 uur werden we door iemand gebeld dat mevr. Schmidt gevallen was en haar heup gebroken had, in welk ziekenhuis ze lag was niet bekend; hierdoor kon de afspraak niet doorgaan.

We hebben op 22 juli een kaart met foto van onze vierdaagse gestuurd naar haar huisadres.

Later nog eens gebeld, maar kregen geen contact.

Omdat we in augustus 2010 in Ede verbleven, probeerden we opnieuw contact met haar te krijgen en dat lukte. Op vrijdag 6 augustus 2010 bezochten we de inmiddels 91-jarige kwieke Lena Schmidt-Wassenaar. Door middel van vragen en het bekijken van foto's kwamen er steeds meer details aan de door haar en haar vriendin gelopen vierdaagsen boven tafel.

Lena Wassenaar

Helena Cornelia Antonia Wassenaar werd geboren te Amsterdam op 1 oktober 1918, dochter van Johannes Petrus Wassenaar en Constance Caroline Schoonderbeek. Zij werkte na de H.B.S. eerst als administratief medewerkster op een kantoor aan het Damrak; dit bedrijf was actief op de buitenlandse huizenmarkt. Haar tweede baan was bij Smits bakkerij-grondstoffen, Prinsengracht 319 te Amsterdam.

Zij trouwde te Amsterdam op 16 september 1948 met Gerardus Schmidt, geboren te Amsterdam op 20 maart 1924, zoon van Frederik Schmidt en Maria Hendrika Elisabeth van der Pels. Na haar huwelijk woonden zij in de Bolkstraat 6 te Amsterdam. In september 1969 verhuisde het gezin naar Ede i.v.m. de verhuizing van Amsterdam naar Ede van verzekeringsmaatschappij Victoria-Vesta waar Gerardus, haar man, werkte. Gerardus Schmidt overleed te Ede op 1 maart 1990.

Op 16/17-jarige leeftijd hoorde zij op de H.B.S. aan de Polderweg te Amsterdam van de Nijmeegse Vierdaagse. Daar vatte zij het plan op om samen met haar vriendin Wies Kroonder (die ook op deze school zat) de vierdaagse te gaan lopen. Haar vader

vond wel dat zij er goed getraind naar toe moest gaan. Zij werden lid van de W.S.V. Amsterdam “Oost”; het tenue bestond uit een grijze halflange rok en diverse witte blouses, gebreide sokjes en bruine lage molières.

Zij liepen in de weekends diverse tochten in groepsverband van W.S.V. Amsterdam. Eén keer liepen zij samen van Amsterdam naar Utrecht, waar zij bij familie van haar vriendin konden overnachten en de volgende dag weer terug naar Amsterdam. Dit was de ultieme training en het bewijs (voor haar vader) dat ze de vierdaagse goed aankonden. Lopen deed je van nature; de wandelgegevens werden overigens niet bijgehouden. De voeten werd goed verzorgd en de laatste weken voor de Vierdaagse met kamferspiritus ingesmeerd.

Haar vader regelde de overnachtingen voor de Nijmeegse Vierdaagse bij een ouder echtpaar aan de Berg- en Daalseweg. Zij en haar vriendin logeerden als enigen bij deze mensen. Het was een statig groot herenhuis, het nummer weet ze niet meer, wel dat het in het begin van de Berg- en Daalseweg was. Het huis had nog geen douche; er werd gewassen bij een wasbak (waskom met zeep- en kammenbakje) en er werd steeds warm water gebracht. Beiden logeerden alle vijf de vierdaagsen bij deze mensen op dit adres.

Ze liepen vanaf het logeeradres naar de Prins Hendrikkazerne, waar in die jaren de start plaatsvond.

In 1935 en 1936 liepen zij met de wandelclub (in uniform) de Vierdaagse. Daarna liepen zij als individuele deelnemers mee en droegen dus ook andere kleding (zwarte rok, rode gebreide truien, gebreide sokken en bruine lage schoenen (molières). De bruine schoenen waren stevige wandelschoenen, die ze gekocht hadden in een speciaalzaak voor sportschoenen in de Utrechtsestraat te Amsterdam. Ze gebruikten kamferspiritus om de voeten te harden. Waarschijnlijk mede hierdoor liepen beiden nooit blaren op. Onderweg hadden zij een klein tasje bij zich met een portemonnee. Eten en drinken kochten zij altijd onderweg bij de vaste horecazaken. “De koloniale reserve zorgde goed voor ons” aldus Lena Schmidt-Wassenaar; zij boden regelmatig water te drinken aan, zodat ze daar niet zelf voor hoefden te zorgen.

Beider ouders kwamen altijd de laatste dag voor de intocht naar Nijmegen.

Lena (ook wel Leni genoemd) liep op haar 17e in 1935 haar eerste Nijmeegse Vierdaagse en op haar 21e in 1939 de laatste. Lena liep met haar vriendin van school, Wies Kroonder, 5 maal met succes op het parcours van 40 km.

Na 1937, in 1938 of 1939 is door fotograaf Gazendam uit Arnhem een foto gemaakt bij de Prins Hendrikkazerne met de groep van de W.S.V. Amsterdam “Oost”; voorop lopen links Leni Wassenaar en rechts Wies Kroonder beiden in donkere kleding (zwarte rok en rood truitje), dus niet in het tenue van de groep. Zij behoorden dus

nog wel bij de club, maar omdat ze individueel liepen, hadden zij hun eigen (kleur) kleding aan.

Deze foto is ooit eens gepubliceerd met daarbij de volgende tekst:

De glorieuze intocht der W.S.V. "Amsterdam" in de Prins Hendrik-Kazerne, geflankeerd door twee dames-deelnemers aan de "Vierdaagsche" van de W.S.V. Amsterdam, "Oost" (links van de groep Leni Wassenaar, rechts Wies Kroonder, beiden de armen vol bloemen).

Bruingebrand komen zij zonder uitvallers aan de finish, de commandant C.H.F. Schneider, omhangen met een lauwerkrans hem geschonken door enthousiaste Nijmeegsche N.W.O.-leden.

Nog enkele minuten en zij nemen hun onderscheiding in ontvangst en de commandant bovendien de groepsprijs. Nog weer enkele minuten en de microfoon maakt tot hun vreugde bekend, dat aan hun groep de hoogste onderscheiding tot nu toe gegeven – een eervolle vermelding voor kleding en den besten algemeenen indruk – is toegekend! Hulde!!

Ook bezochten beiden op vrijdag het blarenbal in het gebouw De Vereeniging te Nijmegen.

Vanwege de oorlog en omdat haar man niet van wandelen hield, liep ze daarna geen vierdaagse meer. Haar vriendin verhuisde door haar huwelijk naar Indonesië. Zij ontving nog wel foto's van Wies uit Indonesië, maar later verwaterde dit contact.

Het kistje met medailles en boekjes is ze zoekgeraakt, maar de foto's bewijzen dat ze heeft meegelopen. Een blauw asbakbordje met het Bondswapen erop werd aan de deelnemers van de 25ste Vierdaagse in juli 1935 uitgereikt. Dit bordje bood zij spontaan aan en wij gaven haar ons boek "Op weg naar een eeuw wandelen" met als ondertitel "Wandel- en vierdaagse tradities familie Van Rijn".

Eduard B. van Rijn, lid Commissie Archief en Traditie KNBLO-NL
De Lier, 23 oktober 2010

De eilandvijfdaagse

Na de Vierdaagse en de Strandzesdaagse was het tijd voor iets nieuws: de Eilandvijfdaagse.

Omdat er al een Strandvijf- en een Strandzesdaagse waren, kwam een zekere Eric samen met leden van de Strandvijf- en zesdaagse op het idee om een Eilandvijfdaagse te organiseren zodat de hele Nederlandse kust te bewandelen was.

Op 8 augustus was het dan zo ver. Om 14:00 uur vertrok ik naar Harlingen omdat er om 17:00 uur "ingescheept" zou worden. Bij aankomst was het al behoorlijk druk en kreeg ik de spullen die ik besteld had en de bescheiden voor de wandeltocht.

Er waren zes schepen, 2 "moederschepen", 4 kleinere schepen en 140 wandelaars. Ik kwam op een moederschip met de toepasselijke naam "Waddenzee". Het is een tweemaster clipper van 36 m lang en 150 ton.

Ik zag al heel wat bekenden van de strandzesdaagse die ik twee weken geleden gelopen had.

Omdat er een kabel brak waar het zwaard van het schip mee bediend werd zijn wij een uurtje later vertrokken naar Texel. Onderweg kregen wij een heerlijke maaltijd voorgeschoteld, gemaakt door de twee koks die elke dag het diner maakten.

Na een uurtje of vier gingen we voor anker bij Texel waarna twee kleinere schepen zich aan ons vast maakten, zodat we van het ene op het andere schip konden stappen. Van de kapitein kregen we nog instructie wat wel en niet kan/mag.

Het is niet zo dat het schip in een rechte lijn van het ene eiland naar het andere eiland kan varen. Het schip moet in de vaargeul blijven. We moesten ook precies op tijd wegvaren en aankomen i.v.m. de getijden.

's Morgens zijn we weer weggevaren en na een half uurtje kwamen we op de plaats aan waar we aan land werden gezet. Omdat de schepen niet te dicht bij de kust kunnen komen, moesten we overstappen op een 10-persoons speedboot, die ons naar de kust bracht. Daar stapten we uit in het water. Er werd altijd van tevoren gezegd, dat je je waterschoenen aan moest doen om te voorkomen dat je wandelschoenen zeiknat werden.

Op de kust stond het eten en drinken klaar voor de ochtend en de middag. Ook krijg je een bulletin mee met allerlei informatie zoals over het weer, nieuwtjes en het diner voor 's avonds.

Na de voeten droog gemaakt te hebben, kun je gaan. Er loopt wel iemand voor, in het midden en achteraan met de eilandenvijfdaagsevlag, waar je tussen moet blijven. Maar meestal zie je die niet, omdat het wandelpeloton al snel heel ver uit elkaar ligt mede omdat het uitschepen wel even duurt.

Met een paar rusten o.a. bij 'Beach Inn' bij De Koog kwam ik bij de finish aan. De boten waren ondertussen naar de haven van Oude Schild gevaren waar wij met bussen naar toe zijn gebracht.

Met Chris, een medewandelaar, ben ik nog naar een dorpje in de buurt gelopen om wat inkopen te doen en een terrasje te pikken. 's Avonds was het weer heel gezellig,

Op het schip zijn 2- en 4-persoonshutten. Deze zijn ingericht met stapelbedden. Ik lag in een stapelbed met drie andere, niet snurkende, mannen, waarvan een de voorzitter is van de strandvijfdaagse die gelopen wordt in Zeeland. Hij zou er voor zorgen dat ik daar volgend jaar aan mee kon doen omdat 400 deelnemers daar het maximum is. Dit in tegenstelling tot de S6D waar 1000 wandelaars aan kunnen deelnemen.

De volgende dag zijn we met de bus naar het strand van Vlieland gebracht. Aangezien het hoog water was, moesten we een heel stuk door het water lopen. Het is hier een militair gebied. Daar wordt met straaljagers op aangevlogen en met scherp geschoten. Dit gebied is alleen met de Vliehorst Expert te bereiken op tijden dat er niet geoefend wordt, maar wij kregen een militaire escorte. We moesten bolvormig lopen wat betekent dat we bij elkaar moesten blijven.

Al de tijd dat we op het militair gebied liepen, vloog er een F16 rondjes om ons heen. Wel indrukwekkend. De afstand was vandaag 22 km.

Het lopen op zand is heel divers. De ene keer is het hard, de andere keer veel losser, maar vandaag zakke ik soms wel 10 cm weg. Je moet vaak zoeken wat de beste plaats is om te lopen. Waar je ook op moet letten is dat je zoveel mogelijk vlak loopt omdat er heel veel stukken schuin lopen en dan krijg je problemen met de knieën of de heupen. Uit ervaring koos ik vaak voor het zwaardere, lossere zand dan te lopen op de schuine stukken.

's Avonds zijn we naar Terschelling gevaren. De volgende ochtend, na de bekende rituelen, zijn we door een prachtig slingerpaadje over de duinen van een paar kilometer naar het strand gelopen. Het strand was wel 500 meter breed, ongelooflijk. In het begin veel rommel aan de vloedlijn. Het ene eiland is netter dan het andere, maar merendeels wel schoon.

Na 30 kilometer en 2 rustplaatsen kwamen we bij elkaar om gezamenlijk te gaan wadlopen naar de schepen die daar voor de kust lagen. Het laatste stuk van de route was volledig onbewoond zodat je zelf moet zorgen voldoende water bij je te hebben. Dit stond ook in het eerder genoemde bulletin. We moesten geclusterd voor anker blijven liggen, omdat je moet wachten op hoog water. Om 21:00 uur dacht de kapitein te kunnen vertrekken maar na korte tijd liepen we vast op een zandbank. Muurvast zaten we. De kapitein probeerde van alles om los te komen, door het fokzeil te hijsen en zodoende meer wind te vangen, en hulp van een andere boot om ons los te trekken, maar niets hielp. We zagen ook dat verderop nog drie boten van ons vastliepen, echter die kwamen wel vlot los. Wij hebben uren moeten wachten totdat het water hoog genoeg was zodat de boot vanzelf loskwam. We waren al lang

gaan slapen toen ik om 01:50 uur wakker werd van een flinke klap; het schip was aangekomen in Ameland. Wat er precies gebeurd is, weet ik niet.

De volgende morgen meteen de waterschoenen weer aan om de wandelschoenen droog te houden. Om 09:00 uur kon ik starten voor de tocht van 28 kilometer. Bij “The Sunset” bij Buren was de officiële rust. Daarna moesten we een stuk door de duinen in verband met drijfzand. Hier moesten we ook zelf zorgen voor voldoende water omdat er geen waterputten meer waren. Het laatste stuk was een natuurgebied waar strenge regels gelden. We moesten bijvoorbeeld een uur wachten omdat er duizenden vogels rustten “om de hoek”. Pas toen de vogels verdwenen waren konden wij het wad op voor de laatste kilometers wadlopen naar de schepen. Uiteraard moesten we de waterschoenen aan, omdat er op sommige plaatsen wel 5 tot 10 centimeter water stond. Omdat het laag water was moesten we tot 22:00 uur wachten, maar dat was geen probleem, omdat de voortreffelijke koks een ‘Captain’s Dinner’ hadden gemaakt, een driegangen menu bestaande uit een heerlijke carpaccio, kalfslende en ijs toe.

Op onze laatste dag vroeg opgestaan, maar om onduidelijke reden zijn we een uur later dan gepland vertrokken. Nadat we uit de speedboot waren gestapt konden we een half uur wadlopen, prachtig! Er groeien daar ook heel mooie planten, zoals de zee-anemoon. Ook waren er van die kleine plantjes die je zo kon eten. Omdat Schiermonnikoog één groot natuurgebied is moesten we weer tussen de voor- en achterloper blijven. Ook de politie was aanwezig, kennelijk om erop toe te zien dat er aan de voorwaarden van de vergunning werd voldaan. Omstreeks 11:45 uur waren we weer bij de boten. Daar hebben we nog lekker in het zonnetje kunnen liggen voordat we op de boten konden die ons terugbrachten naar Lauwersoog. Het zat erop...

Na de medaille-uitreiking en de diverse toespraken was het tijd om in een van de bussen te stappen die je, of naar het station van Leeuwarden of naar Harlingen, waar de auto’s stonden, bracht.

Ondanks al de nodige aanpassingen was het een geweldig fijne avontuurlijke wandel- en vaarvakantie geweest en ik wil iedereen en met name Eric, die dit in één jaar hebben georganiseerd, hartelijk bedanken. De Eilandvijfdaagse werd mede mogelijk gemaakt door medewerkers van de strandvijf- en zesdaagse, Staatsbosbeheer, Defensie, Politie, Natuurmonumenten, diverse strandpaviljoens, Wandelsport Friesland, KNBLO, diverse sponsors en de allerbelangrijkste: de vele vrijwilligers.

Voor mijzelf was deze Eilandvijfdaagse in zoverre speciaal omdat ik pas op een van de vijf eilanden was geweest, op Texel, met het jaarlijkse uitje van WSV WIOS '81.

Koos van der Maden
augustus 2010

Amersfoortse Tweedaagse

Op vrijdag 18 en 19 juni 2010 wandelde mijn persoon de Amersfoortse Tweedaagse. De start was voor de 40 en 50 km om 7.00 uur en voor de 30 km om 8.30 uur. Mijn persoon wandelde de 30 km tocht. Het was vanuit het sportpark Vermeerkwartier aan de Gasthuislaan te Amersfoort. De eerste kilometers via straten met bosjes tussendoor tot aan de Stichtse Rotonde. Daarna door bossen van Defensie tot aan het terrein Vlasakkers, waar we doorheen wandelden tot aan de Van Weerden Poelmanweg, maar voordat we dat terrein verlieten, was er de rustpost ingericht, welke we volgden met passage van de vliegbasis Soesterberg Paltzerweg tot aan Heezerenspoor Westzijde, welke we volgden tot aan dezelfde Van Weerden Poelmanweg, waar overgestoken werd. Daarna via Heezerenspoor Oostzijde gaan volgen via fietspaden (Stompert) tpt aan de spoorlijn, waar we het fietspad ingingen richting Amersfoort tot de spoorovergang, ter hoogte van restaurant Vlasakkers. Na die overgang via vele straten door Amersfoort met bosjes tussendoor naar het eindpunt. De volgende dag via Lokhorsterweg naar voetbrug, waar we Dodeweg kruisten. Na kruising via fietspaden richting Den Treek. Daarna via weide/graspaden door het landgoed Geerenstein naar Woudenberg, waar in de kantine van de Valleiruiters de rust was. Na de rust door Woudenberg via de Meent naar een bospad, welke we volgden tot aan de ingangspoort richting Henschotermeer, welke we volgden via paden tot einde. Daarna via bospad naar de Doornseweg, welke we overstaken. Na oversteek via bospaden naar de Woudenbergseweg, waar we ter hoogte van Pyramide van Austerlitz overstaken. Na oversteek langs die Pyramide naar het restaurant Bergzicht bij Leusden, waar de rust was. Na de pauze volgdeb we de Treekerweg tot aan de parkeerplaats, waar we bossen ingingen via vele zandvlakten met stijgingen en dalingen via pijlen volgden tot aan de Utrechtseweg (fietspad), welke we volgden tot aan de Doornseweg. Die weg volgden we tot aan de Waterlooeweg. Na die weg via fietspaden richting Amersfoort tot aan de voetbrug, welke we overstaken. Vervolgens via bospaden en straten naar het eindpunt. Het waren mooie wandeldagen met veel afwisseling. Het was de eerste dag droog en koel weer en de tweede dag buig weer met droge perioden tussendoor. Er gingen van start circa 2480 wandelaars.

Constant Dedel

Les Amis

In het blad *Internationale Samenwerking* van 17 augustus 2010 werd onderstaand artikel gepubliceerd. In het Afrikaanse land Burundi wordt in de hoofdstad Bujumbura gewandeld door de leden van de wandelclub *Les Amis*. Het land herstelt momenteel van meer dan tien jaar oorlog tussen leger en rebellen. De wandelaars zijn ooit aangezien voor spionnen van het leger, ze noemen zichzelf de pioniers van het wandelen. Een opmerkelijk verhaal van mensen uit een Afrikaans land, die dezelfde hobby beoefenen als wij.

Zondagse wandeltocht

De leden van wandelclub *Les Amis* hebben de ups en downs van de Burundese stad Bujumbura van dichtbij meegemaakt. Al dertig jaar wandelen ze elke zondag door de stad en omstreken. “Allez, mademoiselle Lonnèk, we wachten op u.” De sliert witte T-shirts van *Les Amis* verdwijnt om de hoek van een villa in aanbouw. We manoeuvreren langs stapels stenen, onderdelen van hekwerk, stukken hout. Hier staat een complete wijk in de steigers, aan de voet van de heuvel waartegen Bujumbura aangevlijd ligt. In het hoge gras tussen de bouwkavels grazen koeien. Hier verrijzen straks moderne bungalows voor de middenklasse. De eigenaren bouwen naar eigen inzicht en esthetische opvattingen. In Bujumbura, maar ook in de dorpen om de stad heen, zien we overal huizen in aanbouw. “Dat is het teken dat mensen weer hoop hebben”, zegt een van de Amis. “Een huis bouwen is een investering in de toekomst. Zodra mensen wat geld gespaard hebben, kopen ze grond, cement en bakstenen.” Bujumbura krabbelt op na lamgelegd zijn door de burgeroorlog die het land vanaf 1994 in zijn greep hield. “Dan trok rebellengroep FNL naar de ene wijk, het leger naar de andere en beschoten ze elkaar zo’n beetje over het centrum heen”, vertelt Christophe, president van de Amis. “Bujumbura was opgedeeld in ghetto’s. Hutu’s en Tutsi’s hadden ieder hun eigen wijken. Maar de wandelclub liep altijd en overal door. We wilden laten zien dat we ons niet lieten kisten, en dat we één volk zijn.”

Trainingspak

We steken greppels en slootjes over via planken bruggetjes. Het pad wordt steiler, we passeren de bouwgrens van de nieuwbouwwijk. We trekken voorbij aan een karkas van palen en een golfplaten dak. Er is een kerkdienst aan de gang. Een orkest met gitaren en keyboard speelt een lied, de gelovigen zingen zachtjes mee. Bovenop de heuvel is het uitzicht over stad adembenemend. Het Tanganyika-meer, de grijparmen in de haven, de groene lap die de golfbaan is, de toren van de kathedraal, de ketels van bierbrouwerij Brarudi. “Ja, dat is jullie brouwerij”, lacht ami Epitace. “Die is voor 60 procent in handen van Heineken, de rest is staatseigendom. Brarudi is de grootste belastingbetaler van Burundi.” We vervolgen onze tocht naar boven. De paadjes worden smaller, het gras wordt hoger. We passeren een kerkje waar ze het wel heel

bont maken met een gierende elektrische gitaar en een uitzinnige drumsolo. De dorpsbewoners zwaaien naar de wandelaars. “Kijk, de mensen lachen weer naar ons. Ze durven weer buiten te komen”, zegt ami Simon Nbirunziza. Sinds het staakt-het-vuren van 2006 duurde het nog tot eind 2008 voordat er een definitieve overeenkomst lag waar ook de laatst overgebleven rebellengroep FNL akkoord mee was. “Tot voor kort had je hier nog kans om loslopende rebellen tegen te komen. Dus bleven de luiken en deuren potdicht als wij voorbijliepen.” Langs de kant van de weg wapperen vlaggen van politieke partijen. Regeringspartij CNDD-FDD pakt uit met complete vergaderzalen, beschilderd in de Burundese kleuren rood, groen, wit en het partijwapen. President Pierre Nkurunziza, een oud-rebel die in 2005 tot president werd verkozen, is nog steeds mateloos populair. Hij wordt regelmatig in zijn trainingspak gesignaleerd, een potje voetballend met het electoraat.

Beltegoed

Tijdens de afdaling komen de anekdotes. “We waren net buiten de stad, toen we werden aangehouden door een gewapende groep FNL-rebellen. Ze waren er blijkbaar niet van op de hoogte dat hun leiders al een vredesakkoord ondertekend hadden”, vertelt Simon Nbirunziza, gepensioneerd militair en nu eigenaar van een hotel met de naam Christmas Club. “Ze beweerden dat we spionnen waren van het leger, vermomd als wandelclub. We hebben uren in de zon met ze gezeten en geprobeerd uit te leggen dat we gewoon voor onze lol wandelen. Uiteindelijk heeft een van ons met hun chef gebeld met het mobieltje van een van ons. Zelf hadden ze geen beltegoed meer. Uiteindelijk zijn ze een eindje met ons meegelopen, op een pad dat wij niet zo goed kenden. Dus dat kwam goed uit.” Simon is niet de enige (oud-)militair in het gezelschap. Onder de meer dan tweehonderd leden van Les Amis de la Montagne (vandaag zijn geven er zo’n vijftig acte de présence) bevinden zich veel academici, ondernemers én militairen. Deze laten zich niet kisten door de berg, en met gezwinde pas kronkelen we verder naar beneden. Terug in het stadscentrum blijkt de stad ontwaakt. Expats eten een pizzaatje bij Hotel Ubuntu of bij Club Havana om later die dag een illegale kopie van een Amerikaanse romantische komedie te bekijken in de heropende Cinema Cameo. Het zijn opvallend veel jonge vrouwen van in de twintig, die vaak als vrijwilliger werken voor een organisatie die zich toelegt op de verzoening en traumaverwerking. We lopen langs de markt waar dames hun stoffen aanprijzen. De lelie is hét motief van het moment, het liefst tegen een felroze of zwarte achtergrond. “De zaken gaan goed”, vertelt Rahabu. “Er is veel concurrentie (ze wijst naar haar buurvrouw met exact dezelfde lap stof), maar ik sta bekend om mijn goede service. Ik denk echt met mijn klanten mee. Sinds de wegen weer veilig zijn, kan ik breder inkopen. Ik haal zelfs stoffen uit Uganda, die zijn populair hier.”

Gezonde geest

Terug bij het startpunt van de wandeling nemen les Amis de auto, dat dan weer wel, voor de nabespreking in bar Gato Gato. De muren hangen vol met reclameposters van Primusbier, het lokale bier uit de Brarudi-brouwerij. De meeste Amis preferen Amstel of de geïmporteerde groene Heinekenfles van 65 centiliter. Dat is het luxebier van de middenklasse. De ober in witte stofjas serveert brochettes, 30 centimeter lange spiesen met brokken geitenvlees. Met zijn vleesmes ritst hij die voor je neus van de spies af. Buiten de poort bewaken jongens voor 100 francs (10 cent) de Nissans en Toyota's van Les Amis, zodat de spiegels er nog aan zitten bij terugkomst. Want dat is de keerzijde van de stad: duizenden jongeren, vooral jongens, die in de oorlogsjaren zonder familie naar de stad zijn getrokken. Voor hen rest de werkloosheid en overleven met kleine handeltjes, bijvoorbeeld in gestolen auto-onderdelen. "We bestaan dit jaar dertig jaar. We zagen de stad groeien in de jaren tachtig, verwoest zien worden in de jaren negentig, en sinds een aantal jaar weer opkrabbelen. We noemen onszelf de pioniers van het wandelen. Want Burundezes moesten eigenlijk niks van sport hebben. Rondlopen in een korte broek en op gympen, dat deed je niet als je van enigszins goede komaf was. En om je vrienden te zien, nam je de auto. In het begin werden we gewoon uitgelachen als we voorbij kwamen lopen. Tegenwoordig zie je op zondagmorgen overal groepjes mensen in marcheertempo door de straten van de stad trekken. Dat kan omdat het weer veilig is. Een gezonde geest in een gezond lichaam. Hield iedereen in Burundi zich daar maar aan. Dan komt het wel goed met dit land." Een vierkoppige jury beoordeelt de route van die dag en memoreert markante voorvallen van die dag. Was dat vorige week nog een botsing met een geit, deze week was het la journaliste hollandaise die het presteerde om met haar witte Allstars op het eerste het beste grasveldje volledig in de modder weg te zakken, daar door een van Les Amis weer uitgetrokken moest worden en die de rest van de tocht met twee klompvoeten van bruine klei moest volbrengen.

Tekst: Lonneke van Genugten

☆ **Prettige Kerstdagen en een Gelukkig Nieuwjaar** ☆

☆ **Merry Christmas and a Happy New Year** ☆

☆ **Fröhliche Weihnachten und ein Glückliches Neujahr** ☆

☆ **Joyeux Noël et Bonne Année** ☆

☆ **Boas Festas e Feliz Ano Novo** ☆

☆ **Glædelig Jul og godt nytår** ☆

☆ **God Jul och gott nytt år** ☆

Adres secretariaat: Van Karnebeekstraat 153, 3317 KW Dordrecht